

perjantai 9. joulukuuta 2016

Roomalaiskatoliset liittyvät luterilaisiin muistelemaan uskonpuhdistusta, jonka Martti Luther aloitti v. 1517, melkein 500 vuotta sitten

Tässä ajankohtainen ja valaiseva artikkeli nykypäivänä vallitsevasta ekumeniasta, joka johtaa Antikristuksen maailmanuskontoon (One World Religion), mainittu Ilmestyskirjan [17. luvussa](#) Suurena Babylonina tai Porttona. Hyvin ihmeellistä on, että paavi Franciscus matkusti vastikään (31.10.2016) Ruotsiin juhlimaan luterilaisten kanssa uskonpuhdistuksen juhluvuotta, eli 500. vuoden alkamista siitä, kun Martti Luther naulasi 95 teesiään saksalaisen Wittenbergin linnankirkon oveen. Elämme hyvin merkittäviä aikoja ja loppu on lähellä. Artikkelin suomenkielinen versio: Samuel Korhonen

Aluksi Bileamin Aasi alias Samuel Korhonen antaa johdannon seuraavaan ekumenia-artikkeliin, jonka hän lähetti lukijoilleen sähköpostissa 26.11.2016.

Shalom!

On väkevä ajanmerkki, kun roomalaiskatoliset liittyvät luterilaisiin muistelemaan uskonpuhdistusta ja jesuiittapaavi Fransiskus saapuu Ruotsiin. Tämän artikkelin päälle sopii kuunnella Hannu Melaluodon "raatosarna" ekumeniasta otsikolla **Saarnaa sanaa: tästä.**

Paavi suosio on vahva Suomessakin, jopa ns. "vapaisissa suunnissa". Sitä todistaa Ristin Voiton no: 42 aukeama (alla). Vaikka siinä kysytään: Paavi Fransiskus – sankari vai konna, niin ottaen huomioon artikkelin ekumeenisuuden ja voittopuolisen myönteisyyden, on selvää, että lehti kannattaa kuvassa esiintyvän herrasmiehen ensinmainittua ominaisuutta.

The image shows a newspaper clipping from 'Ristin Voitto' magazine. On the left, there is a photograph of Pope Francis smiling and waving. Below the photo is the title 'Paavi Franciscus - sankari vai konna?' in large, stylized red and white letters. Above the photo, it says 'Argentiinalainen jesuiitta uudistaa kirkkoaan'. To the right of the photo, there are several columns of text in Finnish. At the bottom right of the clipping, there is a small portrait of a man and a short article titled 'Suomalaiset eivät eroile'.

On toivottavaa, että mahdollisimman moni lähettäisi näitä posteja eteenpäin totuuden edistämiseksi, koska suuri eksytys on jo suuressa määrin vallannut Suomen Siionin.

Bileamin Aasi

Melkein 500 vuotta myöhemmin

Almost 500 Years Later

16 NOVEMBER 2016 SHAUN WILLCOCK

Roomalaiskatoliset liittyvät luterilaisiin muistelemaan uskonpuhdistusta!

by Shaun Willcock

Roomalainen paavinvalta todella liittyy "protestanttisiin" instituutioihin uskonpuhdistuksen juhlallisuuksissa!

Vuonna 1517 tuntematon saksalainen munkki nimeltä Martin Luther naulasi 95 teesiään Wittenberg'in linnankirkon oveen Saksassa – ja aloitti vallankumouksen, joka tuli tunnetuksi protestanttisena uskonpuhdistuksena ja maailma ei senjälkeen ollut entisensä. Se muuttui radikaalisti ja paremmaksi.

Vuonna 2017 tulee kuluneeksi 500 vuotta tuosta kohtalokkaasta tapahtumasta, eikä ole mikään yllätys, että "protestanttiset" instituutiot ovat suunnitelleet kaikenlaisia juhlallisuuksia sen muistoksi. Kuitenkin se yksi uskonnollinen instituutio, jolla ei pitäisi olla yhtään mitään tekemistä sellaisten muisteloiden ja juhlallisuuksien kanssa, pitäisi olla roomalaiskatolinen instituutio. Uskonpuhdistushan antoi paavin vallalle pahimman iskun, mitä se koskaan oli kokenut. Uskonpuhdistuksen tuloksena paavinvallan ruuvipenkin kaltainen ote melkein koko Eurooppaan herposi monissa maissa. Ensimmäistä kertaa senjälkeen, kun paavinvalta oli ottanut valvonnan Euroopassa vuosisatoja sitten, se kärsi valtavia tappioita, poliittisesti ja uskonnollisesti.

Rooman paavilla ei todellakaan pitäisi olla syytä juhlia vuonna 2017.

Ja silti...

Ja silti, niin uskomattomalta kuin se kuulostaakin, juuri tämä roomalainen paavinvalta, joka tuomitsi uskonpuhdistajat harhaoppisina, on käyttänyt menneet viisi vuosisataa yrittäen tuhota "protestanttiset" instituutiot ja lopettaa protestantismien kokonaan – juuri tämä roomalainen paavinvalta viettää uskonpuhdistuksen 500-vuotismuistojuhlaa yhdessä "protestanttisten" instituutioiden kanssa!

Kuka olisi koskaan voinut kuvitella, että sellainen päivä joskus koittaisi? Mutta se vain on koittanut. Jopa roomalaiskatoliset hämmästelevät suu auki, kuinka ajat ovat muuttuneet. Menköön tämä totuus

jakeluun: *Paavinvalta viettää uskonpuhdistuksen muistojuhlaa!*

Mitä ihmettä on tekeillä?

Olisi sopivampaa kysyä: mitä helvetin pimeyksissä on tekeillä? Sillä siellä nämä ällistyttävät tapahtumat ensin suunniteltiin, ja se, mitä saamme todistaa, on vain tulosta historiassa saatanallisesta toiminnasta Saatanan maanalaisessa maailmassa.

Huomaa, että laitan usein sanan ”protestantti” lainausmerkkeihin osoittaakseni, että nämä eivät ole ollenkaan todellisia raamatullisia protestantteja. Suurin osa siitä, mikä tänä päivänä käy ”protestantismista”, on täydellinen häväistys. Sellaisissa tapauksissa se on vain tyhjä sana. Sanaa ”seurakunta” käsittelen samalla tavalla, kun tarkoitan väärää ”seurakuntaa”.

Juhlallisuudet käynnistyvät: Luterilainen / katolilainen yhteistyö Ruotsissa – Jesuiittapaavin johdolla

Fransiskus I saapuu Ruotsiin

Uskonpuhdistuksen juhlallisuudet ottivat varaslähdön Ruotsissa. Sensijaan, että olisi odotettu vuoden 2017 vaihtumista, niin lokakuun 2016 lopulla nähtiin Jesuiittapaavi Fransiskus I matkustamassa Ruotsiin liittyäkseen Ruotsin luterilaisiin heidän juhlallisuuksiinsa – ja heidän kutsustaan!

Pysähdypä siihen hetkeksi. Ajattelen tätä. Roomalaiskatolisetko juhlimassa luterilaisten kanssa? Martti Lutherin itsensä perustaman uskonnollisen instituution jäsenetkö? Miehen, jonka Rooma tuomitsi arkkihieetikona ja paholaisena? Miehen, jonka paavi tuohon aikaan julisti pannaan ja kirosi helvettiin? Miehen, joka kutsui paavia Antikristukseksi?

Kyllä todella. *Tuo* Luther. Tuo luterilainen instituutio. Vuonna 2016 Fransiskus I, Rooman paavi, nykyinen Antikristuksen valtaistuimen haltija, matkusti Ruotsiin Ruotsin luterilaisten kutsusta kunnioittamaan Martti Lutherin ja uskonpuhdistuksen muistoa. Ja siellä he kaikki olivat, korkea-arvoiset luterilaiset ja Rooman paavi kavereineen kutsuen toisiaan ”veljiksi”.

Merkillisiä, merkillisiä aikoja.

Roomalaiskatolinen kardinaali Kurt Koch, ”paavillisen kristittyjen yhteyden neuvoston” presidentti, sanoi: ”Tämä ei ole vain uskonpuhdistuksen 500-vuotismuistojuhla, vaan myös 50-vuotisen luterilaisten ja katolilaisten välisen dialogin muistojuhla.” Ja Greg Burge, Vatikaanin lehdistöviraston johtaja, sanoi, että paavin vierailu Ruotsiin tähän yhteiseen ekumeeniseen muistojuhlaan oli iso askel eteenpäin, koska roomalaiskatoliset ja luterilaiset ”eivät enää määrittele itseään toistensa vastustajiksi”, vaan yhdeksi uskonyhteydeksi. Pohjimmiltaan hän sanoi: Luterilainen uskonpuhdistus on kuollut. Se on ohi.

Hänen tuntemuksiaan toisti Martin Junge, luterilaisen maailmanliiton pääsihteeri, joka sanoi: ”Olemme nyt työstämässä viimeisiä detalleja sellaisessa, jonka todella uskomme olevan historiallinen muistojuhla.... Teemme tätä vuotta ennen 500-vuotisjuhlaa siten, että toivomme antavamme hyvin vahvan ekumeenisen signaalin keskinäisestä ymmärryksestä johtuen dialogistamme, johtuen keskuudessamme virinneestä luottamuksesta, ja johtuen myös siitä, että olemme kyenneet poistamaan muutamia opillisten erojen esteitä keskuudessamme, että aika on nyt kypsä siirtyä ”konfliktista

yhteyteen (from conflict to communion)” [katolilaisten / luterilaisten yhteisen asiakirjan nimi].

Kyllä. Luterilainen uskonpuhdistus, luterilaisten irrottautuminen Roomasta on nyt ohi. Välikirjo on melkein korjattu. Sitä kesti 500 vuotta, mutta Rooma on voittanut ja se, minkä Luther aloitti, on pohjimmiltaan hävitetty. Luterilaisuus on kyllä vielä olemassa, mutta Rooman protestoinen on ohi. Erot Roomaan on voitettu. Se, mikä niin kauan erotti luterilaiset katolilaisista, on ratkaistu. Luterilainen uskonpuhdistus voidaan nyt siirtää historian roskakoriin.

Junge sanoi myös: ”Uskon, että jos vain joitakin vuosia sitten olisit sanonut, että jonakin päivänä on uskonpuhdistuksen muistojuhla, jolloin luterilaiset ja protestantit kaikki yhdessä juhlivat ja muistelevat uskonpuhdistusta, ja kun katolilaiset ja luterilaiset tekisivät sen yhdessä, niin monet olisivat sanoneet 'mahdotonta', joten henkilökohtaisesti saan rohkeutta monista mahdottomista asioista, jotka ovat tulleet mahdollisiksi, johtuen dialogista ja monista eri keinoista, joihin olemme olleet sitoutuneita.” Hän oli oikeassa sanoessaan, että vain joitakin vuosia sitten sellainen asia olisi hyljätty mahdottomana.

Kuten eräs roomalaiskatolinen kirjoittaja sen ilmaisee: ”Tämä matka on lisätodiste siitä, että luterilaisten käsitys paavista on muuttunut. Joitakin vuosia sitten kukaan ei olisi voinut kuvitella, että he yhdistyisivät juhlimaan uskonpuhdistuksen vuosipäivää yhdessä.” Huomaa myös: Luterilaiset käsitykset paavista ovat muuttuneet – ei katolilaisten käsitykset luterilaisuudesta! Ne ovat aina ”protestantteja”, jotka muuttuvat, ”protestantteja”, jotka antavat periksi tässä, tuossa tai seuraavassa asiassa. Rooma ei muutu milloinkaan, ei milloinkaan luovu mistään. Se lujasti säilyttää harhat, harhaopit ja rienaamiset, joita se on aina ylläpitänyt ja jopa lisää niihin. Sillä ei ole aikomustakaan muuttaa mitään. Jos osapuolet tulevat yhteen, niin se on aina sillä ehdolla, että ”protestanttinen” puoli siirtyy Rooman suuntaan. Se ei ole sitä, että molemmat osapuolet ”löytävät yhteisen pohjan”, kuten ekumeenikot hempeästi kuvittelevat. Se on aina sitä, että ”protestantit” siirtyvät Rooman suuntaan.

Ajattele seuraavaksi Jens-Martin Kruse'n, toisen luterilaisen johtajan, kommentteja. Tällä miehellä on ollut hyvin näkyvä rooli ekumeenisessa dialogissa paavien Johannes Paavali II, Benediktus XVI ja Fransiskus I kanssa, jotka kaikki ovat vierailleet hänen ”seurakunnassaan” Roomassa. ”Uskon, että maailma tarvitsee eleen kristittyjen yhteydestä”, hän sanoi. ”Eleen. Eleen, joka sanoo, että kristityt ovat sitoutuneet rauhaan. Välillämme ei ole enää sotia. Maailma tarvitsee eleen, että rauha on mahdollinen.”

Tämä luterilainen tuntee tarvetta osoittaa, että ”kristityt ovat sitoutuneet rauhaan”, koska luulee, että roomalaiskatoliset ja luterilaiset ovat tosi kristittyjä ja silti hyvin tietää, että molemmat instituutiot ovat menneisyydessä tehneet hirmutekoja. Luterilainen instituutio murhasi niitä (kuten anabaptisteja), joiden kanssa ei ollut samaa mieltä (siitä on runsaasti todistusaineistoa, jonka liian usein ohittavat monet protestantit, jotka haluaisivat nähdä luterilaisuuden aitona kristillisenä seurakuntana), aivan kuten sen paavillinen äiti oli murhannut luterilaisia ynnä muita. Meillä on kuitenkin uutinen tälle petetylle miehelle: *todellisten* kristittyjen ei tarvitse esitellä tyhjiä eleitä sitoutumisestaan rauhaan, sillä kaikki todelliset kristityt pyrkivät aina elämään rauhallista elämää vahingoittamatta ketään, seuraten Kristusta, rauhan Ruhtinasta. Vain väriiden uskonnollisten systeemien, kuten katolilaiset ja luterilaiset, on yritettävä vakuuttaa ymmärrettävästi epäilevä maailma siitä, että ovat rauhantahtoisia, vaikka heidän historiansa ovat niin täynnä väkivaltaa.

Ei myöskään yksikään todellinen kristitty eikä todellinen kristillinen seurakunta koskaan pyrkisi ”yhteyteen” Suuren Porton, maan Porttojen ja iljetysten Äidin, paavillisen systeemin, kanssa! Se olisi syntiä Jumalaa vastaan (2. Kor. 6:14-18; Ef. 5:11; Ilm. 18:4,5).

Tämä mies sanoi myös: ”Me tarvitsemme vahvoja paaveja ja piispoja, joilla on rohkeutta, koska meidän täytyy jatkaa tiellä kohti rauhaa. Teologista dialogia ei ole tarpeeksi. Meidän täytyy todistaa yhdessä.”

Nyt miksi luterilainen pastori kaipaa ”vahvoja paaveja”? Ja missä Raamattu sanoo, että jokaisen täytyy jatkaa tiellä tähän väärään ”yhteyteen”? On varmaa, ettei Herra Jeesus Kristus eivätkä Hänen apostolinsa koskaan opettaneet sellaista! Mitä tulee ”todistamiseen yhdessä” valo ei voi todistaa pimeyden *kanssa*, eikä valo todista pimeydelle. Se on mahdotonta. Siksi, jos luterilaiset pystyvät todistamaan yhdessä katolilaisten kanssa, niin voimme vetää vain yhden johtopäätöksen: kummatkin ovat hengellisessä pimeydessä – sillä Roomassa ei ole evankeliumin valoa ja siksi jokaisella muulla

instituutiolla yhteydessä Rooman kanssa ei myöskään ole evankeliumin valoa itsessään.

Miksi vuoden 2016 juhlallisuudet pidettiin Ruotsissa? Syy oli, että tämä maa on luterilaisen maailmanliiton päämaja, joka kutsui Fransiskuksen ja joka useita vuosikymmeniä on ollut niin sitoutunut ekumeenisiin suhteisiin paavinvallan kanssa.

Ja niin kävi, että Fransiskus lensi Ruotsiin ”ekumeenisella matkalla kunnioittamaan uskonpuhdistuksen alkamisen muistoa keskittymällä 50-vuotiseen dialogiin, joka on korostanut yhteyden pointteja katolilaisten ja luterilaisten välillä”. Näiden kahden välillä on aina ollut monia yhteyden pointteja, mutta tänä päivänä niitä on vielä enemmän – kiitos puolivuosisataa kestäneen perkeleellisen ekumeenisen petoksen.

Lähettänyt Olli-R klo [16.04](#)